

El Memorial Pere Tena per a l'Abadia de Montserrat

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) ha atorgat el primer Memorial Pere Tena a l'Abadia de Montserrat. L'objectiu del Memorial és mantenir viva la memòria del bisbe Tena com a pedagog de la litúrgia. El reconeixement a Montserrat és per la seva tasca de reflexió, estudi i divulgació de la litúrgia i de la pastoral

litúrgica. I coincideix, a més, amb el centenari de la celebració del primer Congrés Litúrgic de Montserrat, que va tenir lloc el 1915. L'acte de lliurament tindrà lloc al monestir de Montserrat el proper 10 de febrer, dia del primer aniversari de la mort del bisbe Pere Tena.

GLOSSA

La pregària de la mare

Un pare de família de quaranta-sis anys, amb quatre fills, celebra el seu aniversari. La família s'aplega entorn la taula. És un dia de joia compartida, viscut amb intensitat, especialment pels més petits. Arriba el moment del pastís i els regals. Apareixen els obsequis propis d'un dia com aquest i la darrera persona a oferir-ne un és la mare. Una senyora de vuitanta-cinc anys que, en la seva condició de mare, s'adreça al fill i, amb una certa solemnitat, li diu que està contenta de veure com l'esposa, els fills i la família estimen el seu fill. Ella també s'hi vol afegir i, amb la felicitació que li expressa, li ofereix el seu regal. Li lliura un sobre dins del qual hi ha una pregària a Jesús que va compondre un monjo amic. En la seva pregària personal li demana a Jesús, de bon matí, que vetlli pel seu fill i per la seva família. Al seu fill li vol recordar que no s'allunyi de la pregària. Pensa que li ha d'oferir una possibilitat de trobament amb Jesús. Aquest és el sentit del regal.

Déu passa i torna a passar, si bé en ocasions no ens n'adonem o no el sabem reconèixer. Cal buscar a-

quest trobament amb constància, des de la gratuïtat, en ocasions amb el dolor de la perplexitat o el dubte. «[...] Va anar cap a ells caminant sobre l'aigua, com si volgués passar de llarg [...] tots l'havien vist i estaven esglaiats. Però Jesús els parlà de seguida i els digué: Coratge! Sóc jo. No tingueu por!» (Mc 6,48-50). Trobar Jesús en la lectura humil de la vida i dels fets de cada dia, en la saviesa de la Paraula i en la paraula encertada de la germana o el germà. També la litúrgia ens ofereix ocasions de trobada amb Jesús, aquesta setmana en la celebració de la festa de la Candelera. Trobament que és crida i invitació a la pregària de lloança i d'agraïment: «Els meus ulls han vist el Salvador. Que preparaves per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble» (Lc 2,30-32).

El trobament amb Jesús el propicia, en el relat, el regal de la mare: la pregària del monjo a Jesús. Les mares, sovint, són mitjanceres i, com la Candelera, porten llum a la vida dels seus!

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- Del 6 al 8, Congrés català de Confraries i Germandats de Setmana Santa.
- Dissabte 7, Corbera d'Ebre, 20 h, confirmacions.

PARAULES DE VIDA

Lluitem contra la pobresa

Diumenge que ve, en el marc de la campanya anual organitzada per «Mans Unides», se'ns invitarà a tindre un gest de solidaritat amb aquelles persones que pateixen fam o estan vivint en alguna situació de pobresa extrema. El divendres anterior som invitats a viure un dia de dejuni voluntari, perquè la nostra solidaritat no es limite a donar un donatiu, sinó que arribi a ser una solidaritat «espiritual». És molt educatiu per als que vivim en una societat caracteritzada per hàbits de consum moltes vegades desenfrenats, que intentem fer-nos una idea del que senten aquells que no tenen garantit el pa de cada dia. El dejuni ens ha d'empènyer a compartir.

El lema que l'associació «Mans Unides» ens proposa per a la campanya d'enguany («Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?») inclou un programa i una invitació.

El programa és el que justifica el treball de tantes voluntàries i voluntaris de «Mans Unides» des de la seua fundació fa cinquanta-sis anys: tots estan units per l'ideal de lluitar contra les múltiples formes de pobresa que existeixen en el nostre món. Les pobreses que apareixen als nostres ulls en primer lloc, són aquelles que es refereixen a la carència material dels béns i dels drets imprescindibles per a una vida digna: l'aliment necessari, l'aigua, les condicions higièniques i de salut, el treball, la vida, els mitjans per a una educació digna, etc... Contra totes aquestes formes de pobresa lluita «Mans Unides». Durant l'any 2014 les aportacions de les diòcesis amb seu a Catalunya a «Mans Unides» es van destinar a projectes d'ajudes a dones pageses, a la construcció d'equipaments educatius, a la millora de l'alimentació, a la dotació d'aigua potable a poblacions que no tenen aquesta necessitat bàsica, etc...

Però no podem oblidar que aquestes pobreses naixen d'una altra més profunda i que no es veu a primera vista: ens referim a la misèria moral i espiritual que va ser denunciada pel papa Francesc en el missatge de quaresma de l'any passat. Moltes de les pobreses anteriorment citades tenen el seu origen en situacions d'injustícia, d'egoisme i de corrupció que tan freqüents són en molts llocs del nostre món. I aquest egoisme té el seu origen en l'allunyament de Déu i dels nostres germans. Per això el programa de «Mans Unides» pretén combatre les pobreses materials intentant arribar, al mateix temps, a l'arrel de les mateixes.

Però el lema, a més d'exposar un programa, inclou una pregunta, que és, al mateix temps, un repte i una invitació: T'hi apuntes? Si tenim en compte, per posar dos exemples, que actualment una de cada vuit persones del nostre món pateix fam, o que un de cada sis xiquets menors de 5 anys tenen un pes deficient per a la seua edat, ningú que tinga una consciència moral recta pot dir que aquest tema no li afecta. El mode d'apuntes a la lluita contra la pobresa el té que decidir cadascú segons la seua consciència o les seues possibilitats, però el que és cert és que un cristià no pot actuar com si no hagués ressonat aquesta pregunta en el seu cor.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

ENTREVISTA

INMA ÀLVAREZ

Evangelització digital

Aleteia (www.aleteia.org) és una xarxa mundial per a compartir recursos catòlics sobre la fe, la vida i la societat. Actualment, té edicions en anglès, francès, espanyol, portuguès, italià i àrab; i aviat en alemany. «La idea és afegir i promocionar els millors continguts catòlics a internet per construir entre tots un lloc de referència», afirma Inma Álvarez, responsable de l'edició espanyola.

Com valoren la nova evangelització, la digital?

Els nous mitjans de comunicació digitals, més que noves eines, el que han creat és una nova cultura, una nova manera de societat. Per tant, si l'Esperit està viu i continua bufant, la nova evangelització a la xarxa n'és la conseqüència natural: estar present allà on hi ha l'home, que encara que visqui en xarxa continua necessitant el Crist. S'estan fent molts esforços en aquest sentit, però encara queda molt per fer.

Ha superat tots els tradicionals. Per què?

Sens dubte, internet té una penetració i una presència que no ha tingut cap mitjà anterior. Els mitjans de masses com la TV, malgrat la seva influència, mai no van aconseguir aquesta sensació de comunicació total. A més, internet permet donar la volta al món tradicional dels mitjans: ser visible ja no és tant una qüestió de tenir una gran estructura, sinó d'un missatge que sigui convincent.

El papa Francesc ho està posant fàcil, per això...

Sí, el Papa, amb el seu carisma comunicacional, ha fet tornar l'atenció del món sobre el fet religiós i l'ha potenciat. És una oportunitat, però cal saber-la aprofitar, perquè el seu esforç serà en va si els catòlics no surten a trobar-se amb el món.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel qui condueix

Jesús meu, Josep era en el fons un conductor, quan guiava la Mare de Déu muntada en un ruc cap a Betlem.

Beneix tots els conductors, i els qui amb els seus vehicles ajuden la gent a arribar allà on van.

Et vull donar gràcies per tants taxistes i pilots que m'han ajudat, i que han estat amables amb mi.

Gràcies per tots ells.

Guia'ls, protegeix-los, fes planer el seu camí, que tinguin seguretat en els seus viatges, i dóna'ls, Senyor, la fe perquè sentin al seu cor que els estimes i que tenen com a meta un lloc a la Casa del Pare.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Feminización de la pobreza

La organización católica Cáritas, que tan abnegada labor realiza en pro de los indigentes —y más en esta época de crisis económica—, denuncia la feminización de la pobreza, porque afecta a muchas mujeres que están al frente de una familia monoparental. Y un alto porcentaje de ciudadanos que viven en la calle o que recurren a Cáritas u otras organizaciones de asistencia social para poder comer, está compuesto por hombres divorciados en situación de total penuria económica. Con un dato estremecedor que tiene que hacer pensar: en España el nivel de suicidios en varones divorciados supera en ocho veces la media poblacional.

Algüen ya caviló que «los problemas matrimoniales acaban siendo patrimoniales». El cambio económico que acontece con la separación suele ser brusco, sin previsión ni preparación. Numerosas personas se ven obligadas a cambiar de vivienda, bajando ostensiblemente su nivel de vida. Bastantes mujeres tienen que ponerse a trabajar por primera vez. Con el agravante de tener que hacerlo en precarias condiciones, como por ejemplo sin contar con una preparación profesional adecuada, con un mercado laboral saturado (y en época de crisis, más) o con una edad demasiado madura para acceder a determinados puestos de trabajo. Las angustiadas madres necesitan desesperadamente ganar dinero para mantener a sus vástagos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una bella elipsis de san Juan de la Cruz

La elipsis es una figura retórica que consiste en la omisión de algún elemento gramatical de una frase sin alterar su significado. Cuando leemos: «El sol preside el día, y la luna la noche», el verbo ha sido suprimido en la segunda parte de la frase. Sin embargo, su ausencia no impide la comprensión del sentido del texto. Por eso sobreentendemos que «la luna preside la noche».

La elipsis aligera el texto, cuya lectura se vuelve más fluida sin vulnerar la coherencia. Ahora bien, la fuerza de la elipsis radica en su capacidad para sumergirnos en el dominio de lo implícito. Forma parte del ámbito de lo velado, de lo misterioso, de lo que está por descubrir.

Un hito de la literatura universal es una elipsis de san Juan de la Cruz —en el *Cántico Espiritual*. Lector o lectora, ¿cuál es el verbo que ha sido sustituido por las comas en este verso?

«¡Mi Amado, las montañas,
los valles solitarios nemorosos,
las ínsulas extrañas,
los ríos sonorosos,
el silbo de los aires amorosos;
la noche sosegada,
en par de los levantes de la aurora,
la música callada,
la soledad sonora,
la cena que recrea y enamora!»

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

2. □ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.) [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...
3. ■ **Dimarts** [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865). Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM).
4. ■ **Dimecres** [He 12,4-7.11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità). Sant Joan de Brito, prev. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.
5. ■ **Dijous** [He 12,18-19.21-24 / SI 47 / Mc 6,7-13]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
6. ■ **Divendres** [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.
7. ■ **Dissabte** [He 13,15-17.20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.
8. ■ **† Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6-7 / SI 146 / 1Co 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. Somascos; santa Elisenda, vg.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssi sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

▶ Evangeli segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafarnaüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xisclé i en va sortir. Tots quedaren intriguats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Un profeta, de entre los tuyos, de entre tus hermanos, como yo, te suscitará el Señor, tu Dios. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb, el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor, mi Dios, ni quiero ver más ese terrible incendio; no quiero morir." El Señor me respondió: "Tienen razón; suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá lo que yo le mande. A quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre, yo le pediré cuentas. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá.»»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el soltero se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. Lo mismo, la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, consagrándose a ellos en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien, no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos entraron en Cafarnaún, y cuando el sábado siguiente fue a la sinagoga a enseñar, se quedaron asombrados de su doctrina, porque no enseñaba como los escribas, sino con autoridad. Estaba precisamente en la sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo, y se puso a gritar: «¿Qué quieres de nosotros, Jesús nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios.» Jesús le increpó: «Cállate y sal de él.» El espíritu inmundo lo retorció y, dando un grito muy fuerte, salió. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Este enseñar con autoridad es nuevo. Hasta a los espíritus inmundos les manda y le obedecen.» Su fama se extendió en seguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

Jesucrist a la creu. Fragment d'un grup escultòric de Porquera, Burgos (s. XIII). Museu Marés (Barcelona)

COMENTARI

Jesús, profeta incòmode

Jesús és un profeta sorprenent. L'evangeli d'aquest diumenge parla dels inicis del ministeri de Jesús a Galilea i de l'estranyesa que suscita el seu ensenyament. L'evangelista Marc ens invita a acompanyar Jesús i els deixebles que acaba d'escollir durant tota una jornada. És un dissabte, a Cafarnaüm. Jesús va a la sinagoga i es posa a ensenyar. Marc no diu res sobre el contingut de la predicació de Jesús. En descriu només l'efecte, anota que parla com un que està dotat d'una autoritat sorprenent i que des d'aquell primer dia guareix un home «posseït d'un esperit maligne». La missió de Jesús és com la dels profetes que ensenyaven en nom de Déu i, per tant, amb l'autoritat que ve

d'ell. L'autoritat amb què parlava Jesús es manifesta en l'eficàcia de la seva paraula. Aquesta queda confirmada en l'episodi d'alliberament de l'endimoniat. L'efecte de la paraula de Jesús és immediat: «Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xisclé i en va sortir». Per tant, l'autoritat de Jesús coincideix amb l'eficàcia de la seva paraula que allibera i guareix. Jesús es mostra poderós i vencedor contra les forces que esclavitzaven l'ésser humà.

Els oients experimenten el poder de la seva paraula, però no arriben a la fe. Els dimonis saben qui és Jesús, el coneixen com «el Sant de Déu», obeeixen l'ordre de Jesús perquè és més poderós que no pas ells. L'obediència de la fe és un retorn a la Llum, una participació en la veritat i en la santedat de Déu. Una fe que només es

basa en el miracle és *demoníaca*, diu l'evangelista. Només podem confessar que Jesús és el Sant Déu, el Fill de Déu, al peu de la creu (Mc 15,39), com ho fa el centurió. Jesús és un profeta misteriós. L'evangeli de Marc és la història d'un lent itinerari que passa de l'obscuritat fins a la llum: «Aquest és el meu Fill estimat, escolteu-lo!» Aquestes paraules de Déu Pare només se senten quan el núvol ha cobert el Jesús transfigurats. L'evangelista Marc, durant l'any litúrgic, serà el pedagog que acompanyarà la fe dels creients en el seguiment no d'una doctrina sinó d'una persona viva que ens crida a seguir-lo fins al final. Només tot fent camí amb Jesús ens anirà revelant la seva doctrina, els seus ensenyaments.

Ignasi Ricart, claretia

CRÒNICA DIOCESANA

Programación nuevo curso Marías de los Sagrarios

El 11 de mayo festividad del Buen Pastor celebramos la fiesta anual de las Marías de los Sagrarios.

La Eucaristía celebrada en la Capilla de la Virgen de la Cinta presidida por el Revdo. D. José Luís Arín. En su homilía fue desgranado el Evangelio del Buen Pastor. Al finalizar en la Eucaristía, tuvo lugar la reunión anual.

La hermana M.ª Elizabeth, delegada de los centros de Cataluña y Baleares, responsable de la «Obra Sagrarios Calvarios», nos presentó el tema de trabajo a seguir el próximo curso, también los estatutos generales de la obra. «Unión Eucarística Reparadora».

La Asociación es una obra eclesial de espiritualidad y apostolado Eucarístico.

Empezamos el nuevo curso renovando nuestro compromiso.

«Visitémosle en el Sagrario ya que tan solo está».

**La Junta
Marías de los Sagrarios**

La Inmaculada 2014

Com cada any, a Roquetes la Festa de la Immaculada ha brillat per la devoció i la il·lusió amb què el poble l'ha viscut.

El dissabte 29 començà la Novena presidida per Mn. Domingo Escuder, rector de la Parròquia i consiliari de la Congregació Mariana. El primer i el tercer dia del Triduum presidí Mn. Victor Car-

dona. El segon dia, Mn. Domingo celebrà la Missa a l'Altar Dedicat de la Immaculada.

El dia 8, flors, campanes, coets i l'església plena de gent posaven de manifest la importància de la festa. La Missa, cantada per la Coral «Preludi a Caro» fou presidida per Mons. Enrique Benavent assistit pel Rector de la Parròquia i acompanyat per dotze capellans, entre ells quatre fills de Roquetes. En l'homilia el Sr. Bisbe ens instruí sobre la Gràcia de Déu i de quina manera aquesta Gràcia va fructificar en Maria, també ens parlà de la relació entre Missió i Santedat. En acabar la Missa començà la Solemne Processó igualment presidida pel Sr. Bisbe. Tancava el seguici la banda de música de La Lira.

La festa de la Immaculada 2014 finalitzà amb el cant «Súplica a la Mare de Déu».

Immaculada Segarra

Catequesi a l'Hospitalet de l'Infant

El dimarts, dia 16 de desembre, es va celebrar una vetlla de pregària amb exposició del Santíssim com a cloenda de les catequesis de Seminari en la Vida de

l'Esperit. Han estat organitzades pel grup de pre-

gària de la Renovació Carismàtica «Nuestra Señora de la Esperanza» de la parròquia de S. Pere de l'Hospitalet de l'Infant.

Es tracta d'unes catequesis kerigmàtiques i una introducció a la vida en l'Esperit Sant. Les han impartit un seglar, Alejandro Magro i el rector de la Parròquia de l'Hospitalet.

Mn. Julian Escudé

Tridu en honor a la Immaculada Concepció al Reial Monestir de la Puríssima

Els dies 6, 7 i 8 de desembre, se celebra al Reial Monestir de la Puríssima de Tortosa el Tridu a la Immaculada. Aquest any, els mossens que han presidit les eucaristies han estat Mn. Víctor Cardona; Mn. Tomàs Mor Puig i, per últim, Mn. Eduard Falcó Masdeu.

Les homilies van destacar la devoció a Maria Immaculada i també al Sant Crist de la Puríssima que es venera en aquesta església. També van tenir un record molt entranyable envers les «madres» que fins l'any 2007 residien en aquest convent i que ara estan a Saragossa.

Va haver una gran representació de feligresos durant els tres dies de Tridu. I esperem poder comptar amb tots ells també en les properes celebracions que es fan en aquest Reial Monestir.

Confraria del Sant Crist de la Puríssima

PALABRAS DE VIDA

Luchemos contra la pobreza

El próximo domingo, en el marco de la campaña anual organizada por «Manos Unidas», se nos invitará a tener un gesto de solidaridad con aquellas personas que padecen hambre o están viviendo en alguna situación de pobreza extrema. El viernes anterior somos invitados a vivir un día de ayuno voluntario, para que nuestra solidaridad no se limite a dar un donativo, sino que llegue a ser una solidaridad «espiritual». Es muy educativo para quienes vivimos en una sociedad caracterizada por hábitos de consumo muchas veces desenfrenado, que intentemos hacernos una idea de lo que sienten aquellos que no tienen garantizado el pan de cada día. El ayuno nos debe empujar a compartir.

El lema que la asociación «Manos Unidas» nos propone para la campaña de este año («Luchamos contra la pobreza, ¿te apuntas?») incluye un programa y una invitación.

El programa es lo que justifica el trabajo de tantas voluntarias y voluntarios de «Manos Unidas» desde su fundación hace cincuenta y seis años: todos están unidos por el ideal de luchar contra las múltiples formas de pobreza que existen en

nuestro mundo. Las pobrezas que saltan a la vista en primer lugar, son aquellas que se refieren a la carencia material de los bienes y de los derechos imprescindibles para una vida digna: el alimento necesario, el agua, las condiciones higiénicas y de salud, el trabajo, la vivienda, los medios para una educación digna, etc... Contra todas estas formas de pobreza lucha «Manos Unidas». Durante el año 2014 las aportaciones de las diócesis con sede en Catalunya a «Manos Unidas» se destinaron a proyectos de ayudas a mujeres campesinas, a la construcción de equipamientos educativos, a la mejora de la alimentación, a la dotación de agua potable a poblaciones que carecen de esta necesidad básica, etc...

Pero no podemos olvidar que estas pobrezas nacen de otra más profunda y que no se ve a primera vista: nos referimos a la miseria moral y espiritual que fue denunciada por el papa Francisco en el mensaje de cuaresma del pasado año. Muchas de las pobrezas anteriormente citadas tienen su origen en situaciones de injusticia, de egoísmo y de corrupción que tan frecuentes son en muchos lugares de nuestro mundo. Y este

egoísmo, a su vez, tiene su origen en el alejamiento de Dios y de nuestros hermanos. Por ello el programa de «Manos Unidas» pretende combatir las pobrezas materiales intentando llegar, al mismo tiempo, a la raíz de las mismas.

Pero el lema, además de exponer un programa, incluye una pregunta, que es, al mismo tiempo, un reto y una invitación: ¿Te apuntas? Si tenemos en cuenta, por poner dos ejemplos, que actualmente una de cada ocho personas de nuestro mundo padece hambre, o que uno de cada seis niños menores de 5 años tienen un peso deficiente para su edad, nadie que tenga una conciencia moral recta puede decir que este tema no le afecta. El modo de apuntarse a la lucha contra la pobreza lo tiene que decidir cada cual según su conciencia o sus posibilidades, pero lo que es cierto es que un cristiano no puede actuar como si no hubiera resanado esta pregunta en su corazón.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa